

Izšla — izvenredni ponedeljek — vsak dan jutraj —
 Dr. Ant. Požar, župnik — ne vračajo —
 Izdajatelj in odgov. — Tisk —
 Edinosti. — Telefon uredništva in uprave 11-57.

EDINOST

Posamezne številke v Trstu in okolici po 20 stotink. — Oglasi se računajo v širini ene kolone (72 mm). — Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 40 stot.; osmrtnice, zahvale, poslanice in vabila po 1. — Oglasi denarnih zavodov mm po 1. 2. — Mali oglasi po 20 stot. beseda, najmanj po 1. 2. — Oglasi, naročnina in reklamacije se pošiljajo izključno upravi Edinosti, v Trstu, ulica sv. Frančiška Asiškega štev. 20, I. nadstropje. — Telefon uredništva in uprave 11-57.

Razni značilni pojavi

Pred par tedni je dala tržaška zveza bojnikov nabiti po tržaških zidovih oklede »Italija Italijanom«. Ki je s kaj prozornim nametom pripovedoval italijanskemu prebivalstvu, kako da so razni uradi, ustavne, podjetja, še vedno preplavljeni od Slovencev, dočim da se morajo bratje iz Trsta in kraljevstva boriti tu z brezposelnostjo. Poleg tega pa da Slovani še groze...! Namen sicer ni bil povedati izrecno, ali, bil je, kakor že rečeno povsem prozoren: poziv je bil to na maščevanje in preganjanje...

Kmalu na to je sledil drug okledek iste »Zveze«, ki pa mu je bila beseda odkriteja. To je bil direktni poziv na pomorščake, plovnike ladje, delniške kroge, naj se enkrat začnejo z energičnim in brezobzirnim »čiščenjem! To je bil odkrit poziv — brez filigrana peresa — k preganjanju in izganjanju našega življa. Rečeno je bilo: »Mi se navdušujemo za ogenj čiščenja!«

Par dni na to je v rimski zbornici poslanec Salvenini izrekel nekoliko iskrenih in pametnih besed o reševanju jadranskega vprašanja. Opozoril je poslance — in gospoda v rimski zbornici, ne izključiti vladnih mož, so v resnici krvavo potrebni takega pouka — da je na pragu proči Vzhodu nevaren ogenj; da so razmere na zasedenem ozemlju postale neznošne; da Italija ne pozna resničnih dogodkov, ker ji časopise ne govorijo resnice; in da ti dogodki diskreditirajo Italijo pred vnanim svetom. Na zaključku je naglašal govornik neizogibno potrebo, da se jadransko vprašanje čimprej uredi z obojestranskimi koncesijami in da pride do nevtralizacije vsega Jadrana. Izvajanja poslanca Salveninija so zaletela v zbornici na silovit odpor, ki je zlezel na nižino proslavljene zasnovanja osebe rečenega poslanca.

Kmalu na to je govoril v isti zbornici poslanec Cosattini v isti smeri, a še odločnejše, še izrazitejše.

Rekel je, da se je prejšnje navdušenje (tu je pač menil laško prebivalstvo na tem ozemlju) izpremenilo v ogorčenje. Ondašnja četa so vsa najvišja načela: čaščenje svobode in pravice, nespojitost zatiranim manjšinam. Razvilo se je nezasišeno preganjanje. Namesto pravice do svobode se je postavila samovolja birščev in komisarijev. Govornik je očital vladni, da se daje informirati od ljudi, ki so nekakaj razbežali črno-rmene zastave in podpisovali avstrijska vojna posojila. Cini arditovskih in fašistovskih elementov da so dosegli svoj vrhunec v razvedanju in plenjenju na škodo socialistov in Slovanov. S preganjanjem in trpinčenjem da bi hoteli uničiti socialistične in vpepeliti Slovence. Jugoslovensko prebivalstvo da je žrtve najhujšega preganjanja. V zasedenih krajih ne obstoje ne zakoni, ne svoboda, ne pravica. Govornik je pozival vladno, naj se stvari uredi tako, da ostane na strani Italije čim manje tujerodnega naroda, a kar ga ostane, naj uživa isto svobodo in pravico do gojitve svojega jezika v šolah, in v uradih! Zahteval je tudi, naj se plača odškodnina za porušene domove, za uničene knjižnice itd. Na zasedenem ozemlju naj se vzpostavi kulturno življenje in naj se izbere spomin na izjemno stanje; Italija naj ne bo dedinja Avstrije s tepanjem svobode, policijskim tlačanjem, militarističnim nasiljem in zatiranjem narodnih manjšin, ker le tako more priti do pomirjenja.

A značilno je: poslanec Cosattini je govoril veliko odkriteje in izraziteje, nego Salvenini, vendar niso njegova izvajanja izzvala toliko besnila v zbornici, kakor ona zadnje imenovanega poslanca. Pač pa je silno zabučalo po vsem gozdu nacionalističnega in imperijalističnega čaščenja. Tu nisi tih besede pomirjenja in straznitve, marveč le bojni krič, izbruh sovraštva.

V tem večje presenečenje nam je bil kratek članek pod naslovom »Mi in Slovani« v tedenskem izdanju tujaknjega lista »Nazione«, ki je doslej pihal v največji rog najhujše vojnovosti proti slovenskemu življu. Posnemamo glavne momente:

Italijanski zakon sicer ne pozna drugih narodnosti, dovoljuje pa, da si listi, ki imajo sredstva za to, ustanavljajo svoje liste — seveda v mejah zakona in pod nadzorstvom oblasti. Ne zahtevamo izjemnih zakonov za slovensko manjšino, ki bi mogla živeti svoje življenje brez vsakih zaprek. Trebalo bi pa paziti, da Slovani ne bodo zaupanja, ki je bodo uživali, zlorabljali za pripravljanje zavratnosti na škodo Italije in tega ozemlja. Nočemo, da bi Slovani in slabi Italijani (tu meni socialistični) mogli pripravljati povratek množic, ki je sedaj pokopana pod smetom 500.000 žrtev. Politika Italije ne bo smela biti navdahnjena od sovraštva proti slovenski manjšini. Ne bo potrebno postavljati vešal; zadostilo bo, da se bo izvajal zakon in da se poreče novim državljanom državljanom drugega plemena: Italija ni bila nikdar tiranica, prostora na solcu je tudi za vas. Odvisno od Slovanov, da postanejo dobri somestniki...

Ta izvajanja v »Nazione« so nas presenetila, klasi tudi ta ne odgovarjajo načelu pravčnosti in zaščite manjšin. Kati strmeči moramo na ciniizmu, s katerim nam dovoljuje milostno, da si bomo mogli ustanovljati sole — na lastne stroške! Lepa pravčnost države bi bila ta, če ona ne iz svojega nič storiti za izvajanje pravčnosti! Sepav je tudi izgovor doslej drugorodnih manjšin. Čim si hoče priključiti take manjšine, ho morala poznati in vpoštevati tudi njihove potrebe in zahteve. Če nas je ta članek v »Nazione« vendar presenetil, to je zato, ker je vsaj ton drugačen, nego je običajen v tem listu.

Ali, tudi ta miroljubni ton ni trajal dolgo. Istočasno je »Nazione« priobčila drug članek o istem predmetu, kjer pa je zapiskala zopet na svojo staro pisal in nam pošiljala najbolj brežestete zvok. Menila je namreč: Če se bo Italija v postopanju z Jugoslovenci tudi zagre-

šala proti vsem mednarodnim pravilom, tako, da bodo Jugoslovenci smatrali kot izgubljene vse svoje pravice, bodo tujaknjši Italijani smatrali to postopanje kot popolnoma upravičeno z ozirom na vse tisto, kar so pretrpeli v prejšnjih časih! Tu pa nam »Nazione« sporoča z brutalno odkritostjo: Lasciate ogni speranza! V Italiji nimate pričakovati niti najprimitivnejših pogojev za svoje življenje in svojebitni razvoj. Usojena vam je narodna smrt. Italija je liberalna in demokratična država, ali v nji ni prostora za svobodo za — vas! Maščevati se torej hočete nad nami za to, kar so pretrpevali pretrpeti pod avstrijskim režimom! Tako maščevalnost ni le krivična in neupravičena, ampak naravnost nemoralna.

Slednjič naj zabeležimo tu kot simptom, da tujaknjša »Era Nuova« precej ostro obsoda dogodke, kakršni je bil oni v ponedeljek zvečer na trgu »Unità«: torej nasilja. No, o tem smo že izpregovorili.

Opravičeno smo rekli uvodoma, da so vsi ti pojavi, ki so sledili te dni drug drugemu, zelo značilni. In sicer ravno zato, ker so si navkrešči. Osvajajo, da nastaja med Italijani politična desorientacija z ozirom na vprašanje, kakova bo uredba na ozemlju, na katerem živi naš rod in ki naj se priključi k Italiji. Na vsak način pa je iz gori navedenih izjav sklepni, da se je vsaj v enem delu italijanskega javnega mnenja začelo nekako čiščenje v presojanju stvari. Pametni glasovi so sicer res še redki. Vprašanje velike pomembnosti je seveda, ali može, kakršna sta Salvenini in Cosattini, pritegniti vsaj večino italijanskega naroda na svojo stran? In drugo nič manj važno vprašanje je: izraža li posl. Cosattini naziranje vseh socialistov? In pa: je li socialisti — in tu so nam posebno pred očmi tudi naši tržaški socialisti — pripravljeni za krepka dejanja za uveljavljanje Cosattinievih naziranj? Je li res hočemo — in moč za to imajo, kakor smo videli ob alban-skem vprašanju — zastaviti tudi z odločno borbo za to, da bodo mogli tisti Slovani (ki se eventualno priključijo k Italiji) — res — kakor se izraža »Nazione« — živeti samosvoje narodno in kulturno življenje?!

Na pripombo tega lista, češ, da bo od vedenja jugoslovenske manjšine odvisno, kako bo bodoča usoda, moramo še ponoviti vprašanje, ki smo je nedavno naslovili na okupacijske oblasti: mari ni bilo v vsej zasedbeni dobi vedenje pooblaščenih organov tako, da je našemu ljudstvu naravnost onemogočalo spoprijaznjenje z današnjim stanjem? Ni odvisno le od našega življa, ampak tudi od vedenja oblasti in njihovih organov, od vsega zistoma napram slovenskemu prebivalstvu, ali pride ali ne pride do takega soživljanja, kakor je »Nazione« želi — za sedaj seveda samo z besedo.

Zveza med Čehoslovaško in Jugoslavijo

Sporazum med obema državama glede poljskega in madžarskega vprašanja

PRAGA, 19. V nedeljo se je minister Beneš pogajal v Beogradu z ministrskimi predsednikom Vesničem in ministrom Ninčevićem, namestnikom ministra vnanjih stvari Trumbića. Ugotovilo se je popoln sporazum glede rusko-poljskega vprašanja in glede ukrepov v svrhu uveljavljanja mirovne pogodbe z Madžarsko. Minister Beneš je nato pojasnil regentu Aleksandru etališčne čehoslovaške vlade nasproti vsem sedanjim vprašanjem.

Minister Beneš je izjavil v pogovoru z novinarji, da imajo pogajanja namen vzpostaviti mir in red v Evropi, da se morejo narodi posvetiti ureditvi in organizaciji proti onim, ki smatrajo za potrebno obnovev Avstro-Ogrske v obliki »podonavske konfederacije«.

»Mi smo drugačnega mnenja — je izjavil Beneš — smatramo podonavsko konfederacijo za nepotrebno, ker tudi brez nje se bo vzpostavil mir in red v srednji Evropi.«

Kar se tiče rusko - poljskega spora, je poudarjal minister Beneš, da se je čehoslovaška republika izjavila za nevtralnost, ki jo bo branila z vsemi močmi.

Smatramo, da je treba skleniti mir med Rusijo in Poljsko, da se morejo rešiti vsa druga evropska vprašanja. Ne želimo pustolovščin, toda branili bomo vedno našo teritorialno celokupnost. Pogajanja z Jugoslovenci bodo utrdila vezi med obema narodoma.

V čast čehoslovaški misliji je bil prirejen »diner«. Ministrski predsednik Vesnič je pozdravil dr. Beneša, poudarjajoč sodelovanje obeh narodov pred vojno in tekmo vojne. »Narediti moramo vse mogoče v svrhu ohranitve miru okoli nas in ukreniti v ta namen vse potrebne ukrepe. Nečemo delati nasilja nikomur, toda ne bomo trpeli, da bi kdo poizkušal uničiti sklepe zadnje mirovne konference. Ne bomo trpeli niti tistih, ki bi mogle nastati glede vprašanja naših političnih in teritorialnih pravic. Oba naroda bosta priznala našo zvezo in jo pozdravila z navdušenjem in zaupanjem.«

Minister Beneš je nato omenil prijateljstvo obeh narodov in pomoč, ki so jo dali Jugoslovenci, posebno pa predsednik Vesnič, prof. Masaryku in dr. Benešu v Parizu ter čehoslovaškemu odposlanstvu na mirovni konferenci. »V času, ko se dva slovenska naroda bojujeta na vzhodu, moramo še bolj strniti naše zveze in pokazati svetu, da hočeta oba slovenska naroda sodelovati na vzpostavitvi miru v Evropi in ustanovitvi nove Evrope, mirne, pravne in demokratične. Potrebno je pokazati našima narodoma, da naša zveza in sodelovanje pomenita za njiju delo za mir, notranjo utrditev in vnanjo varnost.«

Delitev istrskih občin

Deželni izredni komisar za Istru dr. Chersich je sklical v tekočem tednu komisarije in njih zaupnike iz posameznih istrskih občin v Trstu na posvetovanje, kjer bi se imelo rešiti vprašanje glede razdelitve in preustrojitve dosedanjih istrskih občinskih okrožij. Stvar je eminentne važnosti ne le z narodnega, ampak tudi in posebno z gospodarskega in kulturnega stališča. Zato morajo biti pri presojanju in odločevanju o tem vprašanju potisnjeni v ozadje vsi lokalni in separatistični ozirom, ki nimajo v splošni narodno-gospodarsko in kulturni koristi nikake podlage.

Ne gre tu za momentano dobrobit kakega kraja, ki bi morda vsled delitve občin imel nekoliko več materijelnih dohodkov, ampak za ves bodoči narodni, gospodarski in kulturni razvoj istrskega prebivalstva in istrskih občin. In ravno vsled tega je potrebno, da se o tem vprašanju izrečejo kompetentne osebe, ki zastopajo ne le formalno kako občino, ampak v resnici predstavljajo ljudsko voljo.

Nočemo odrekati sposobnosti vsem sedanjim načelnikom posebnih istrskih občin, ali dejstvo je, da je med njimi dosti takih, ki ne poznajo razmer in ki ne predstavljajo ljudske volje, ker so bili še le pred kratkim od okupacijske oblasti postavljeni na čelo dotičnih občin. Zato smatramo za nujno potrebno, da se reši to vprašanje ne preko ljudstva, ampak sporazumno z njim. Vsled tega morajo dobiti istrske občine najpoprej svoja zakonita ljudska zastopstva, ki naj se izrečejo o nameravani preustrojitvi!

Rešitev tega vprašanja se nam zdi za sedaj preuranjena tudi s strogo občinsko-ekonomskega stališča. Notorno je, da pri vladajoči dragini morajo dobiti občinski uslužbenci tudi primerno plačo. Če obstoječe občine se morajo boriti s kričnimi finančnimi težavami, da pokrivajo svoje upravne stroške. Kakor hitro se pa občina razdeli v dve ali več samostojnih občin, ali pa se od nje odcepi eden ali drugi kraj, se njeni dohodki zmanjšajo, dočim ostane nje upravni stroški neizpremenjeni; poleg tega pa morajo na novo osnovane občine še vzdrževati svoj poseben administrativni aparat, ki zahteva malone ravno toliko upravnih stroškov, kakor poprej velika celotna občina.

Vse to so momenti, ki se pri znano mizernih finančnih sredstvih istrskih občin ne smejo prezirati, ako se nečje posamezne občine gospodarsko ruinirati!

Prepričani smo z ozirom na vse to, da je na korist istrskih občin, da se vprašanje glede njih preustrojitve odloži in prepusti onim faktorjem, ki — ker ljudstvu odgovorni — upravičeno prevzamejo na se odgovornost za tako dalekosežni korak.

Pečuh in Baranja proti priključitvi k Madžarski

LJUBLJANA, 19. V Pečuhu vlada med delavstvom velikanski odpor proti priključitvi mesta k Madžarski. V nedeljo se je sestalo kakih 30.000 delavcev, ki so odločno protestirali proti temu, da bi Jugoslovenci izročili mesto Madžarski. Vzpostavili se je na impozanten način Narodni svet za mesto Pečuh.

Izvrševanje tega čina so odobraval in podpirale jugoslovenske oblasti in sicer iz razloga, da se da velikemu delu meščanstva prilika, izraziti svojo voljo, ker je bilo sedaj tu vse razburjeno proti mestnemu senatu, ki se je poleg tega, da je tajnim potom stal v zvezi z madžarskimi oblastmi, kazal kot prijatelja belega režima in je na več način zastopal interese delavskega stanu. Dalje je nekorektno vodil občinske posle, neupravičeno razpisaval davke itd. Mnogobrojnemu občinstvu so vodje akcije za vzpostavitev Narodnega sveta in izmenjavo mestne uprave predložili dokaze o težki obtožbi proti dosedanjim upravi in pozvali meščanstvo in delavstvo, naj uporabi priliko, ko jim je omogočeno, da z dobljenjem oblasti manifestirajo svojo voljo in preoblikujejo proti onim ljudem, ki so prisegli madžarski republikanski vladi in od katerega prisege še niso odvezani, a že sedaj odkrito delajo v korist Horthijeve belega režima. Sedaj imajo priliko, da se svobodno izjavijo, ali žele vzpostavitev Narodnega sveta, ki bo izvršil priprave za nove občinske volitve. Ta poziv je bil sprejet s silnim navdušenjem in že ob govorih so se tuili klici: »Doli s Horthijevimi špijoni in gardisti! Ne želimo, da se zopet povrne bele pijavke! Hočemo svobodo! Zahtevamo občinski volitev!« Zborovalci so enoglasno izvolili predlagane jim osebe za člane Narodnega sveta, med njimi 34 socialistov, 15 pristahev meščanskih strank in 3 nevtalce. Nato se je ljudstvo z vidnim zadovoljstvom razšlo, a izvoljeni odbor se je takole postavil: Predsednik dr. Šandor Sečnik, podpredsednik dr. Ebert Nandor, odvetnik, tajnik Polaci Janos, učitelj. Ta dan znači za mesto Pečuh začetek nove dobe, ki bo znatno vplivala na politične in gospodarske odnose.

Tudi v Baranji se zapaža med ljudstvom gibanje, ki je nastalo vsled tega, da bodo jugoslovanske čete zapustile te kraje. Prebivalstvo se pripravlja na oboroženi odpor proti Madžarom in boče na vsak način ostati v jugoslov-

venskih mejah. Ker pa tega ne more doseči, namerava proglasiti republiko in se postaviti pod zaščito Zveze narodov. Vojska se je že začela organizirati, tako da bo štela prve čase kakih 30.000 mož. Republika Baranja ne namerava ostati osamljena, če se ji obnese njen načet. Zahtevati hoče plebiscit, da se njeno prebivalstvo izjavi, ali je za Jugoslavijo ali za Madžarsko. Predvideva se, da bi se v tem slučaju izjavila večina prebivalstva za Jugoslavijo.

Izgredi proti zveznikom v Kattowitzu

Prava bitka med prebivalstvom in francoskim vojaštvom

BEROLIN, 19. (S.) Medzvezniška komisija v Oppelnu objavlja izjavo, ki vsebuje sledeče podrobnosti o incidentih v Kattowitzu: Konjenica je posredovala da zaščiti dva šoferja, ki sta bila zloščena od množice. Eden od njih je bil ranjen in neki častnik, ki je tekel šoferjema na pomoč, je bil skoraj litan (raztrgan) od množice. Med tem ko so se odigravali ti incidenti, so demonstranti skušali prodreti konjeniški in policijski obroč, ki je zapiral pot k poslopiju, kjer se nahaja medzvezniška komisija. Tedaj se je parkrat ustrlelo iz neke hiše nasproti sedežu komisije. Bila je vržena tudi ena ročna granata, ki je napravila paniko med demonstranti. Straža poslopija, kjer

Rusko-poljski boji za Varšavo trajajo dalje

Pogajanja v Minsku začela

RUSKO POROČILO

CURIH, 19. Neko poročilo iz Moskve z dne 18. t. m. pravi: Krajevni poljski uspehi pri Varšavi ne izpreminjajo splošnega strateškega položaja. Bili so predvzeti protikupepi z najboljšim uspehom. Sovražnik je napravil predvčerajšnjim protinapad in je napredoval do Ciehanova, ki pa smo ga včeraj zopet zavzeli in zajeli pri tem 1200 ujetnikov in 72 topov. V bojih severno od Novojeorgijevske smo zavzeli Grubešev. V odseku pri Vladimirju Volinskeemu smo napredovali južno od tega mesta. V tarnopolskem predelu smo dosegli Zborov.

POLJSKO POROČILO

VARSAVA, 18. (S.) Uradno poljsko poročilo pravi: Najprej so Poljaki pustili bolševiče čete, da so se približale k srednjemu toku Vile in k kuznariju varšavskim utrdbam in nato so sprožili protinapade na obeh krilih. Prvi je izšel od Deblina (Ivangoroda) v smeri proti Brest-Litovsku in se je razvijal pod poveljstvom državnega načelnika. Drugi pa je planil iz Modlina in Novojeorgijevske nazvoj ob Narevu. Poljaki so se spoprijeli s sovražnikom ob progi Varšava—Gdansk. V mlavskem odseku je vojska pod poveljstvom maršala Pilsudskega odbila sovražnika na celi črti od reke Wieprz do Nareva, 40—80 km na globoko. V smeri proti Brest-Litovsku so Poljaki dosegli Parczew. Desno krilo poljskih čet, ki so v srečnem protinapadu napredovale ob Bugu, so bile pod poveljstvom raznih francoskih častnikov pod vodstvom generala Hallerja in njegovega pobočnika generala Bilot, ki je zapovedoval naskočnim četam. Oba protinapada sta dosegla naglo svoje cilje. Severni breg doline Narewa je sedaj popolnoma prost.

POLJAKI VZELI NOVO MINSK

LONDON, 18. (S.) Iz Varšave poročajo: Bitka pri Varšavi se zdi, da se razvija povoljno za Poljake, ki so zopet zavzeli utrdbo Novo Minsk.

Poljska ofenziva se nadaljuje

PARIZ, 19. (S.) Radi nevihte in vznemirnosti zraku ni prišla nobena brzjavka o operacijah poljskih čet. Toda zadnje vesti, ki so prišle iz drugih krajev Poljske, pravijo, da se protinapad razvija v sijajnih razmerah. Poljske čete napredujejo in zajemajo ujetnike.

RUSKO-POLJSKA PREMIERNA POGAJANJA SO SE ZAČELA V TOREK

LONDON, 18. (S.) Neka uradna vest iz Moskve pravi, da so se začela rusko-poljska premierna pogajanja v torek ob 9. Druga seja se bo vršila dimes.

LONDON, 18. (S.) Neka uradna brojavka iz Moskve o rusko-poljski premirni konferenci javlja, da je imel po izmenjavi pobleščil predsednik ruske delegacije govor, v katerem je naglašal miroljubno politiko Rusije in namen sovjetske vlade spoštovati suverenost in neodvisnost Poljske kakor tudi pravico tega naroda, da sam dobi obliko vlade. Izjavil je nadalje, da nudi Rusija Poljski večje materijalne koristi kot je to, kar ji je dala ententa.

LONDON, 18. (S.) Nobeno poljsko poročilo ni še prišlo o pogajanjih v Minsku. Po neki vesti iz Varšave, je bila poljska vlada do danes zvečer brez zveze z delegacijo. Rusi javljajo, da ovirajo razmere v ozračju radiobrzjavno občevarje.

TROCKIJEVE IZJAVE V MOSKOVSKEM SOVJETU

»Na poljski fronti se bo odločila usoda revolucije«

LONDON, 19. (S.) Glasom neke radiobrzjavke, ki je prišla v London, je podel Trocki v moskovskem sovjetu sledeče izjave: Ustavit naših sprednjih čet pred Varšavo ni izpremenila prav nič na celi stvari. Kar se tiče poljske fronte, ona je razdeljena na dva dela, na vojaškega in diplomatskega. Pogajanja, ki se vršijo v Minsku, imajo izredno važnost, ker se razvijajo pod dojemom velikanskega laburističnega gibanja. V Angliji so se godile z ozirom na naša pogajanja manifestacije, ki jim do sedaj ni bilo enakih. Na fronti generala Vrangela odpiramo vsa vrata našim sovražnikom, toda napadi bomo na bokih in za hrbtom. Fronta generala Vrangela zadobiva sicer veliko važnost,

se nahaja komisija, je rabila orožje. Dr. Milevski, ki je pomagal ranjenim, je bil zloščavljen od množice, a okoli sedeža medzvezniške komisije se je vnela živahna bitka. Zopet se je streljalo in bile so vržene druge ročne granate, ki pa niso napravile nobene škode. Med tem se je izvedelo, da je bila straža napadena in da ima že enega mrtvega. Tedaj mu je šla na pomoč ena četa, katero so sprejeli demonstranti s strelji in z ročnimi granatami. Streljanje je prenehalo še le proti jutru. Čete so imele dva mrtva in 16 ranjenih.

PARIZ, 18. (S.) Iz Kattowitza javljajo: Francoska konjica je bila napadena od demonstrantov, katero je hotela razpediti, in en francoski vojak je bil ubit. Vsled tega so bili vojniki prisiljeni rabiti orožje. Glasom nekega nemškega lista je bilo 9 mrtvih in 26 ranjenih. Poljski načelnik Rosakowski je bil baje težko ranjen.

BEROLIN, 19. (S.) Wolffova agencija je dobila iz Kattowitza brzjavko, ki pravi, da so se v Kattowitzu dogodili novi neredi včeraj popoldne. Množica se je zbrala pred palačo poljske misije za ljudsko glasovanje in je zahtevala, naj se ji izroči orožje, ki da je skrito v palači. Policijski oddelek je hotel razpediti množico. Ustrelilo se je, narkar je sledilo močno streljanje iz pušk, vsled česar je nastal velik požar v palači poljske misije. Požar je bil pogasjen proti večeru.

toda na poljski fronti se bo odločila usoda revolucije.

Poljsko odposlanstvo v Ameriki

NEW YORK, 18. (S.) Sprejemajoč poljsko odposlanstvo, mu je Colby zagotavljal vse simpatije Zedinjenih držav in željo pomagati Poljski z vsem, kar je v skladu z ameriškim zakoni.

LLOYD GEORGE V PARIZU

PARIZ, 18. (S.) Lloyd George je prispel v Pariz s posebnim vlakom. V njegovem vozu se je nahajal angleški poslanik v Parizu, ki mu je šel nasproti do Champigny. Lloyd George je poklical v svoj vagon angleškega vojaškega dodelenca, od katerega si je dal razložiti na zemljevidu položaj poljskih čet, kakršen je po najnovejših poročilih.

ZBILJANJE MED ROMUNSKO IN OGRSKO

PARIZ, 19. (S.) Agencija Havas pravi, da je romunska vlada vsled težkega vzhodnega položaja razumela korist od vzpostavitve diplomatskih odnosov z Ogrsko. Da olajša stike je Take Jonescu, minister za zunanje zadeve, prosi francosko vlado za posredovanje in je takoj odpoval v Budimpešto. Predvčerajšnjim je obvestil ogrski zastopnik v Parizu Milleranda, da je njegova vlada pripravljena sprejeti polkovnika Etareca, pobočnika kralja Ferdinanda kot glavnega komisarja s činom pooblaščenega ministra. Ogrska vlada sprejema tudi izber Lepadeteja, bivšega tajnika sedmogaškega upravnega odbora, za odposlanca za rešitev vprašanj, ki izvirajo iz mirovne pogodbe. Budimpeštanska vlada bo sporčila v Bukarešti v najkrajšem času imena prvakov za popolnitev vojske misije v Bukareštu.

ITALIJANSKO-ALBANSKI DOGOVOR PROT. JUGOSLAVIJI?

BELGRAD, 18. Z ozirom na italijansko rovarjenje v Albaniji in drugod na Balkanu v škodo Jugoslavije piše »Pravda«:

»Pod nadzorstvom italijanskih zastopnikov sta sklenila pred kratkim bolgarski revolucionarni odbor za Macedonijo in albanski odbor dogovor proti naši državi. V imenu Albanec je podpisal dogovor Bazry beg, ki se nahaja še v Carigradu. Cilj tega dogovora je ustanovitev zavezništva in neodvisne macedonsko-albanske države. Albanci so se obvezali, da bodo prvi začeli boj v smeri proti Dibri, Prizrenu in Podgrađu. Italijani žele, da bi odšlo veliko jugoslovenskega vojaštva iz Hrvaške in Slovenije v južno Srbijo in bi postala tako fronta proti Italiji bolj slaba. V čast, ko bi se začela ta akcija, bi Italija zahtevala plebiscit do Kosovega v prid Albanec in zopet začela pogajanja z Belgradom glede jadranskega vprašanja. V Rimu smatrajo, da se bo ta načrt popolnoma obnesel.«

Nemčija med dvema ognjema ostane nevtralna

BEROLIN, 18. Nemčija se nahaja med dvema ognjema. Na eni strani ji grozi ruska nevarnost, a na drugi zavezništvi, oziroma Francija. Kakor bi jo gotovo Rusija hotela za svojo zaveznico, tako bi jo tudi zavezniki hoteli vplesti v vojno proti Rusiji. Nemčiji grozi nevarnost, da postane bojišče med vzhodom in zapadom, med Rusijo in entento. In od poti, ki jo ubere Nemčija, je tudi odvisen izid tega boja. Če bi sprejela zavezništvo ponudbo in nastopila na njihovi strani proti Rusiji, bi bila ta poslednja v zelo kočljivem položaju, ravno kakor bi bila ententa v nasprotnem slučaju. Ker čeravno je nemška moč veliko manjša, nego je bila pred porazom, se vendar tudi sedaj ne sme podcenjevati.

V Nemčiji so na delu agenti ruske sovjetske vlade, ruskih reakcionarjev in ententni agenti in diplomati, kateri bi hoteli pridobiti Nemčijo vsak na svojo stran. Toda sedanja nemška vlada, predvsem minister vnanjih stvari, ki je sedaj eden najprijavnejših faktorjev v Nemčiji, si je vzela za geslo svoje politike: »Nevtralnost!«

Tako piše minister Simons v »Deutsche Allgemeine Zeitung« v odgovor na poizkuse pridobitve Nemčije za boj proti ruski sovjetski vladi tako le:

»Nemški narod nima boljševiske smeri in poizkuse vcepitve boljševiskih idej z »ognjem in mečem« v nemški narod bi zadel ob odločen odpor; toda Nemčija ostane nevtralna, in kdor

